

N:o 165.

Af herr **G. Olofsson** i Ävik, i *anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till vissa ändringar af rättegångsbalken m. m.*

Då Kongl. Maj:t i nådig proposition n:o 24 till innevarande års Riksdag framlagt förslag till ändring i rättegångsbalken i syfte, att den fria bevispröfningens grundsatser måtte varda i någon mån tillgodosedda i vår lagskipning, har från åtskilliga håll uttalats den åsigt, att med genomförande af friare bevispröfning borde följa en sådan förändring i nu gällande lag, som tillerkände nämnden större inflytande än hittills på rättegångsmålen afgörande. Enär jag lifligt delar deras mening, som anse ej mindre, att ett dylikt nämndens ökade inflytande vore af flera skäl synnerligen önskligt, än äfven att tidpunkten för detta ökade inflytandes inträdande bör sammanfalla med tillämpningen af de förändringar i rättegångsförfarandet, hvilka genom bifall till den kongl. propositionen komme att upphöjas till lag, hvarförutom jag håller för icke osannolikt, att den kongl. propositionens framgång är i viss mån beroende på den ställning, nämnden under derigenom framkallade förändrade förhållanden skulle komma att intaga, men jag icke tilltror mig att på egen hand kunna framlägga bestämdt formuleradt förslag till den ändring i 23 kap. 2 § rättegångsbalken, jag sålunda med min motion åsyftar, utan anser detta lämpligare böra öfverlemnas åt det Riksdagens utskott, som fått den kongl. propositionens granskning sig uppdragen, får jag, under hänvisning till lagutskottets utlåtande n:o 32 vid sistlidna års riksdag i anledning af herr E. Åkerlunds i liknande syfte vid nämnda riksdag väckta motion, vördsamt hemställa,

att Riksdagen, i sammanhang med af Kongl. Maj:t i nådig proposition n:o 24 föreslagna ändringar i 17 kap. rättegångsbalken, ville för sin del besluta sådan ändring af 23 kap. 2 § rättegångsbalken, att, för att den mening, som nämnden faller på, må gälla, icke erfordras, att *alla* i nämnden äro om den mening ense.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 19 februari 1902.

Gustaf Olofsson.
